Cassandra Wilson in pastel

Een portretfoto kan een mooie aanleiding zijn voor een pasteltekening. Zo laat ***Thea Gerritsen*** *zich inspireren door een prachtige foto van de jazz-zangeres Cassandra Wilson.*

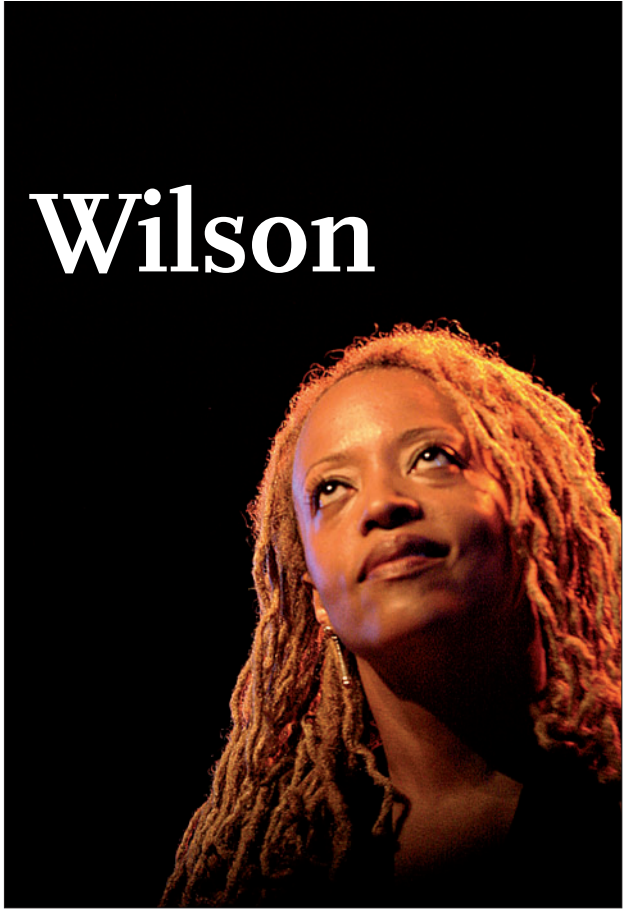

© Foto: René Keijzer.

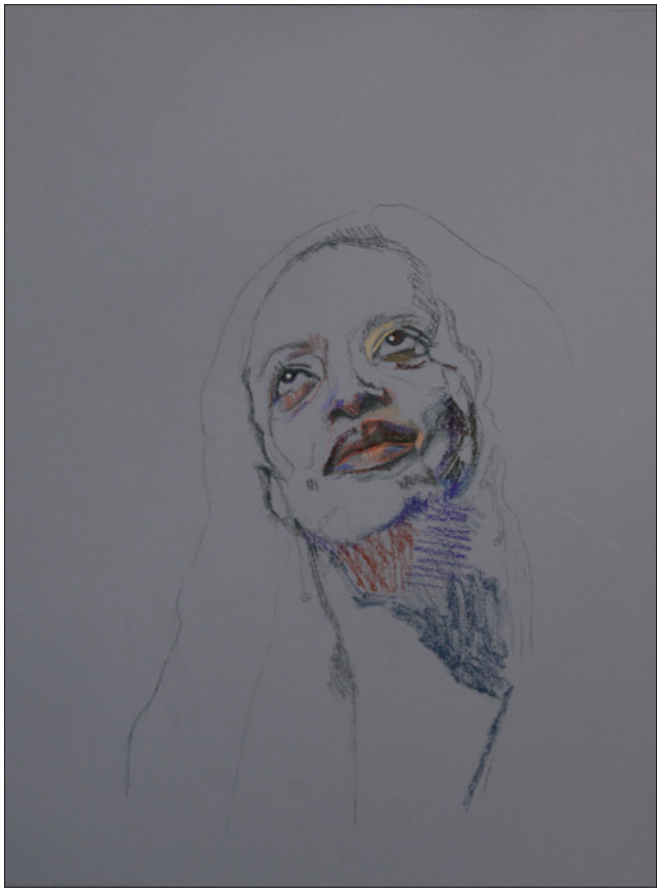

STAP 1

Deze bijzondere foto van René Keijzer heeft al zo veel in zich. Kan ik daar mijn eigen verhaal van maken? Ik kies in elk geval een andere uitsnede en zet dit portret zeer zorgvuldig op. De eerste tekening is zo belangrijk. Een naar achteren gekanteld hoofd vraagt om moeilijkheden. De pupillen en hooglichten in de ogen komen deze keer direct aan bod, want ze zijn van wezenlijk belang voor die blik. Bij de eerste donkere tonen maak ik duidelijk verschil in koel en warm.

STAP 2

Ik hink de hele tijd op twee gedachten. Enerzijds is het gezicht zo sterk dat het misschien een optie is om alleen dat uit te werken en de haarbos te reduceren tot enkele (heftig gekleurde) lijnen. En dan de achtergrond leeg te laten, zodat het gezicht alle aandacht krijgt. De andere gedachte is tóch die vele kleuren met contrasten te gebruiken en de haren, die toch essentieel zijn bij Cassandra, ook uit te werken evenals het licht in de achtergrond.

STAP 3

Eerst verder met het gezicht, wat al zeer naar mijn tevredenheid in een gevorderd stadium raakt. Normaal zou ik de achtergrond en haren al in kleur hebben meegenomen, ik werk meestal over het hele oppervlak, maar mijn dilemma is er nog. Dat dit wankelt kun je zien aan de eerste stevige toetsen in het haar: de beslissing is denk ik al genomen. Dat paars in het gezicht daagt mij erg uit, ik kan mij toch niet beperken!

STAP 5

Er zit een onderbreking in mijn werkproces: de vier weken zomerworkshops in de USA. Ik merk dat ik te veel wil. Cassandra 'moet' af. Dit is rampzalig voor het werkproces, er gaat van alles fout en de gelijkenis verdwijnt. Ik moet dit eerst loslaten en nadien weer oppakken. Een moeilijke beslissing, maar het is niet anders. Als ik terugkom, verander ik zo veel dat ze er 'wild' uit gaat zien. De fijnheid dreigt nu te verdwijnen, weer een heel ander proces. Wat wil ik?

STAP 4

Eerst de achtergrond nu, veel blauw en paars is van belang. Hoe werkt dit met de gele en oranje kleuren van het haar? Het zwart van de 'avond' onder haar kin is ook van belang. Wat doe ik ermee in de achtergrond? De donkere tonen zoek ik eerst in groen en blauw. De vraag dient zich ook aan hoeveel detail de dreadlocks moeten krijgen. Alleen in kleur of toch ook detail, in uitwerking? Veel vragen, die gaandeweg worden opgelost. Niets staat van tevoren vast.

STAP 6

Veel afstand nemen is altijd goed. Ik laat het portret regelmatig een dag met rust en dat geeft me weer inspiratie om de fijnheid terug te krijgen. Om beslissingen over mijn blauwen te nemen en het 'gevecht' met de dreadlocks aan te gaan: vooral niet te gedetailleerd, maar het mag ook geen bos spaghetti worden. Het einde van dit portret is er niet plots. Ik blijf twijfelen en zet het weg. Dan, na een week, zie ik dat het klaar is. ■

Voor meer informatie: www.theagerritsen.nl

Tekst en beeld: Thea Gerritsen